



S. I ANNO DOMINI



S. I ANNO DOMINI



S. VI ANNO DOMINI



S. XIII ANNO DOMINI

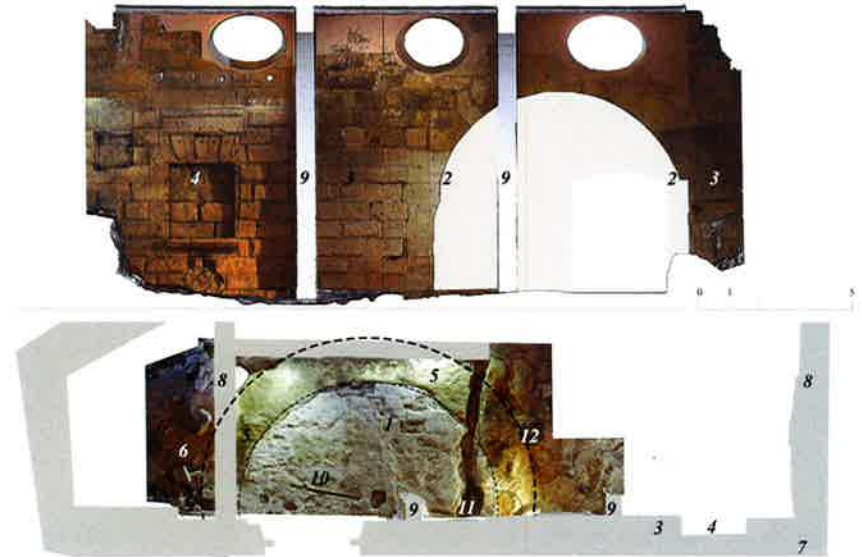


S. XX ANNO DOMINI

SALA DE L'EXEDRA ROMANA AL CLAUSTRE DE LA CATEDRAL (MUSEU DIOCESÀ DE TARRAGONA)

Les intervencions geofísiques i arqueològiques, realitzades entre els anys 2007 i 2011 han descobert, sota les naus de la Catedral, restes del **temple de culte a l'emperador August**, construït entre els anys 15 i 30 dC. Aquest temple dignificava la seu monumental de Tàrraco, capital de la *provincia Hispania Citerior*, aleshores la més extensa de l'Imperi romà. Testimonis numismàtics ens assenyalen que podria ser un temple octàstil (façana de vuit columnes) i l'arqueologia ens diu que aquest era al mig d'una **plaça sagrada** de dues hectàrees (tèmenos), on es desenvolupaven les cerimònies religioses multitudinàries. El santuari recorda el model del *Forum Pacis* de Roma, mentre que la decoració dels porticats perimetrals de la plaça s'inspira en la iconografia del *Forum Augustum* de Roma. Enmig del porticat nord de la gran plaça, entre l'actual edifici del Seminari i l'aula capitular de la Catedral, s'aixecava un **segon temple** dedicat a la dinastia dels emperadors Flavis (69-96 dC). En els porticats de la gran plaça s'obrien **sales de planta quadrangular i semicircular** (exedres), amb una funcionalitat simbiòtica entre la *res publica* i la *res sacra* que desenvolupava l'Imperi a través de les seves capitals provincials. Així, aquestes sales tindrien usos administratius, representatius o de culte als emperadors divinitzats. Comptarien amb una decoració sumptuosa i podien estar presidides per conjunts estatuaris. Vostè es troba sobre la fonamentació d'una **exedra semicircular** (1) i darrere seu pot veure la seva porta d'accés (2), i un segment del mur perimetral de la plaça (3) amb una de les seves finestres (4). El basament de pedra i morter de calç encara conserva les empremtes de l'enllosat, espoliat en el segle VI, conjuntament amb tot el mur perimetral. D'aquesta acció resten la rasa d'espoli del mur de fonamentació de l'exedra (5), més els carreus i la runa del desmuntatges de l'obra flàvia (6).

L'espai restà abandonat fins a mitjan segle XII, quan es produí *de facto* la restauració de l'Església de Tarragona i la construcció de la Catedral actual. L'arquebisbe Bernat Tort, l'any 1154, instaurà una comunitat de Canonges regulars de l'ordre de Sant Agustí que ubicaren les seves dependències al voltant del claustre. La construcció d'aquest implicà l'engruiximent del mur romà així com el paredat de la finestra (7). La sala medieval es construí en dos nivells d'alçada i l'exedra romana quedà coberta pel paviment. La gran porta romana fou tapiada i es bastí una de dimensions més reduïdes, avui desapareguda. Tot l'àmbit quedà cobert per una teulada a doble vessant, sustentada per dos arcs diafragmàtics (9) i dos grans murs de tancament de la sala (8). Són visibles també les restes d'una canal (10) i un dipòsit excavat a la roca (11), possiblement destinat a l'elaboració de productes agroalimentaris. Probablement, són d'un moment indeterminat de l'època medieval. També ho és una base circular (12) de terra compactada i de difícil interpretació. L'any 1914 l'arquebisbe López Peláez fundà el Museu Diocesà de Tarragona i aquest recinte es convertí en una de les seves sales. L'any 2003 s'iniciaren les excavacions d'aquest sector per condicionar l'espai al futur projecte de Museu Diocesà. L'any 2015 es descobrí la base de l'exedra romana i al 2016 es realitzà la primera fase de museïtzació de les restes arqueològiques. Es preveu, en un futur, l'adaptació d'aquest espai arqueològic a les noves dependències del Museu Diocesà.



AMB EL SUPORT DE

